

Khoa học đã Khám phá ra Đức Chúa Trời chưa?

Einstein không tin rằng điều đó không khả thi.

Stephen Hawking nói rằng đó có thể là khám phá khoa học vĩ đại nhất mọi thời đại.

Có những khám phá nào khiến những bộ não khoa học vĩ đại nhất trong thế kỷ vừa rồi phải bối rối, và vì sao điều đó lại khiến họ phải suy nghĩ lại về nguồn gốc của vũ trụ của chúng ta? Những kính viễn vọng mới, mạnh hơn đã tiết lộ những bí ẩn về vũ trụ của chúng ta và đặt ra nhiều câu hỏi về nguồn gốc sự sống.

Khoa học đã Khám phá ra Đức Chúa Trời chưa?

Nhưng chờ chút! Khoa học chưa chứng minh được rằng chúng ta không cần có Đức Chúa Trời cũng giải thích được vũ trụ hay sao? Sấm chớp, động đất và cả trẻ con sinh ra vốn được lý giải như là những hành động của Đức Chúa Trời. Nhưng chúng ta biết khá hơn thế. Có điều gì về sự khám phá này để khiến nó khác biệt từ căn bản đến thế, và vì sao nó khiến thế giới khoa học phải kinh ngạc?

Khám phá này và những nhà sinh học phân tử đã học biết rằng sự mã hóa tinh vi trong ADN đã khiến nhiều nhà khoa học ngày nay thừa nhận rằng vũ trụ này có vẻ như là một phần của một thiết kế vĩ đại.

Một nhà vũ trụ học nói như sau: “Nhiều nhà khoa học, khi họ thừa nhận quan điểm của mình, có khuynh hướng theo lập luận về thuyết mục đích hay thiết kế.”[1]

Đáng ngạc nhiên thay, nhiều nhà khoa học nói về Đức Chúa Trời lại không có niềm tin tôn giáo nào cả.[2]

Vậy thì, những khám phá đáng kinh ngạc này là gì mà các nhà khoa học bất thành linh lại nói đến Đức Chúa Trời? Nổi bật có các khám phá đột phá này từ lĩnh vực vũ trụ học và sinh học phân tử sau:

1. Vũ trụ có một khởi điểm
2. Vũ trụ có điều kiện hoàn hảo cho sự sống
3. Mã ADN cho thấy sự thông minh

Những tuyên bố mà các nhà khoa học hàng đầu đưa ra về những khám phá này có thể khiến bạn kinh ngạc. Chúng ta hãy cùng xem xét.

Khởi đầu Một-Lần

Từ buổi bình minh của nền văn minh, con người đã trầm trồ trước những vì sao, tự hỏi chúng là gì và vì sao lại ở đó. Mặc dù vào một đêm trời trong mắt người không có thiết bị hỗ trợ có thể nhìn thấy cỡ 6.000 ngôi sao. Hubble và những kính viễn vọng mạnh khác chỉ ra rằng có hàng tỉ tỉ ngôi sao tập trung ở hơn 1000 tỉ thiên hà. Mặt trời của chúng ta giống như một hạt cát ở giữa những bãi biển trên thế giới.

Tuy nhiên, trước thế kỷ 20, đa số các nhà khoa học tin rằng Thiên Hà của chúng ta là toàn bộ vũ trụ, và rằng chỉ có khoảng 100 triệu ngôi sao tồn tại mà thôi.

Đa số các nhà khoa học tin rằng vũ trụ của chúng ta không bao giờ có một khởi đầu. Họ tin rằng vật chất, không gian và năng lượng luôn tồn tại.

Nhưng vào đầu thế kỷ 20, nhà vũ trụ học Edwin Hubble khám phá ra rằng vũ trụ đang mở rộng. Quay lại quá trình đó về mặt toán học, ông tính toán rằng mọi thứ trong vũ trụ, bao gồm vật chất, năng lượng, không gian và thậm chí là thời gian, thật sự có một khởi điểm.

Làn sóng kinh ngạc lan truyền khắp cộng đồng khoa học. Nhiều nhà khoa học, bao gồm cả Einstein, phản ứng cách tiêu cực. Trong một việc làm mà sau này Einstein gọi là “*sai lầm lớn nhất trong đời tôi*,” ông điều chỉnh phương trình để tránh việc suy ra rằng có một khởi đầu. [3]

Có lẽ đối thủ to tiếng nhất của việc vũ trụ có một khởi điểm là nhà vũ trụ học Sir Fred Hoyle, người mãi mai gọi sự kiện sáng tạo là vụ nổ lớn “big bang.” Ông ta ngoan cố nắm lấy lý thuyết trạng thái dừng của mình rằng vũ trụ đã luôn luôn tồn tại. Einstein và các nhà khoa học khác cũng vậy cho đến khi có rất nhiều bằng chứng về sự khởi đầu. Điều người ta tránh thảo luận mà ai cũng biết là nếu có khởi điểm thì có một điều hay một Đấng nào đó vượt hơn mọi sự khảo sát khoa học đã bắt đầu mọi sự.

Sau cùng, năm 1992, các thử nghiệm của vệ tinh COBE chứng minh rằng vũ trụ thật sự đã có một khởi đầu một lần với một vụ nổ lớn đầy ánh sáng và năng lượng. [4] Mặc dù một số nhà khoa học

gọi đó là khoảnh khắc sáng tạo, đã số thích dùng cụm từ “big bang.” (vụ nổ lớn) hơn.

Nhà vũ trụ học Robert Jastrow cố gắng giúp chúng ta tưởng tượng mọi chuyện bắt đầu như thế nào? “*Bức tranh gợi ý về một vụ nổ như nổ bomb hydrogen khổng lồ. Khoảnh khắc khi quả bom vũ trụ nổ đánh dấu sự ra đời của Vũ trụ.*” [5]

Mọi vật từ chỗ Không có gì

Khoa học không thể cho chúng ta biết điều gì hay ai khiến cho vũ trụ bắt đầu. Nhưng một số tin rằng điều đó chỉ ra có một Đấng sáng tạo. “Nhà lý thuyết học người Anh, Edward Milne, viết một đề cương toán học về tính tương đối trong đó kết luận bằng cách nói, ‘Là nguyên nhân đầu tiên của Vũ trụ, trong bối cảnh mở rộng, điều đó tùy người đọc suy luận, nhưng bức tranh của chúng ta không hoàn hảo nếu không có Ngài.’” [6]

Một nhà khoa học người Anh khác, Edmund Whittaker quy sự bắt đầu của vũ trụ của chúng ta cho “Ý muốn thần linh khiến tạo nên Thiên nhiên từ Không có gì.” [7]

Nhiều nhà khoa học kinh ngạc trước sự tương đồng giữa sự kiện một-lần bắt nguồn từ không có gì với tởng thuật sáng tạo trong Kinh Thánh ở Sáng thế ký 1:1. [8] Trước khám phá này, nhiều nhà khoa học xem tởng thuật kinh thánh của sự sáng tạo từ không có gì như một điều phản khoa học.

Mặc dù tự coi mình là một người thuộc thuyết không thể biết, Jastrow bị thuyết phục bởi bằng chứng và phải thừa nhận, “*Giờ chúng ta thấy được làm sao bằng chứng trong vũ trụ lại dẫn đến một quan điểm kinh thánh về nguồn gốc của vũ trụ.*” [9]

Một người thuộc phái trí huệ khác, George Smoot, nhà khoa học đoạt giải Nobel chịu trách nhiệm chính về thử nghiệm COBE, cũng thừa nhận về sự tương đồng. “*Không nghi ngờ gì nữa rằng có sự tương đồng giữa sự kiện big bang và tư duy Cơ đốc rằng có sự sáng tạo từ không có gì.*” [10]

Các nhà khoa học từng cưỡi ngựa Kinh Thánh như một quyển truyện cổ tích, giờ thừa nhận rằng khái niệm về sự sáng tạo từ không có gì trong Kinh Thánh từ xưa nay là đúng.

Các nhà vũ trụ học, những người chuyên môn nghiên cứu về vũ trụ và nguồn gốc của nó, nhanh chóng nhận ra rằng khả năng một vụ nổ lớn có thể tạo nên sự sống không khác gì hơn việc một quả bom nguyên tử – trừ phi nó được thiết kế một cách chính xác để làm điều đó. Và đó có nghĩa là một nhà sáng tạo hẳn đã lên kế hoạch tạo nên nó. Họ bắt đầu dùng những từ ngữ như, “Siêu

thông minh,” “Đáng sáng tạo,” và thậm chí là “Đáng Siêu nhiên” để miêu tả đáng sáng tạo này. Chúng ta hãy xem xét vì sao.

Thiết kế Hoàn hảo cho Sự sống

Các nhà vật lý tính toán rằng để có sự sống, trọng lực và các lực khác trong thiên nhiên cần thật đúng hoặc cả vũ trụ của chúng ta không thể tồn tại. Nếu tỉ lệ giãn nở yếu hơn một chút, trọng lực có thể kéo mọi thứ “dồn cục” lại.

Chúng ta không đơn giản nói đến việc giảm một hay hai phần trăm tỉ lệ giãn nở của vũ trụ. Stephen Hawking viết, “Nếu tỉ lệ giãn nở một giây sau vụ nổ big bang nhỏ hơn cho dù chỉ một phần trăm nghìn triệu triệu, cả vũ trụ sẽ sụp đổ trước khi nó đạt được kích thước hiện tại.” [11]

Mặt khác, nếu tỉ lệ giãn nở chỉ lớn hơn một phần rất nhỏ, các hành tinh, ngôi sao và thiên hà sẽ không bao giờ được hình thành, và chúng ta sẽ không có mặt ở đây.

Và để tồn tại sự sống, những điều kiện trong hệ mặt trời và hành tinh của chúng ta cần phải thật đúng. Ví dụ, chúng ta đều nhận ra rằng không có bầu không khí với oxy, không ai trong chúng ta thở được. Và không có oxy, thì không có nước. Không có nước thì không có mưa cho cây trồng. Những nguyên tố khác như hydrogen, nitrogen, sodium, carbon, calcium, và phosphorus cũng thiết yếu cho sự sống.

Nhưng chỉ điều đó thì không phải là tất cả những gì cần có cho sự sống. Kích cỡ, nhiệt độ, khoảng cách tương đối, và kết cấu hóa học của vũ trụ, mặt trời và mặt trăng của chúng ta cũng phải đúng chính xác. Và có hàng tá những điều kiện khác cần phải được điều chỉnh hoàn hảo hoặc chúng ta còn chẳng thể có mặt ở đây mà bàn thảo nữa. [12]

Những nhà khoa học tin vào Đức Chúa Trời đã mong đợi rằng có những sự điều chỉnh chính xác như vậy, nhưng những người vô thần, và những người theo thuyết không thể biết không thể giải thích những “sự tình cờ” đáng chú ý như vậy. Nhà vật lý lý thuyết Stephen Hawking, người theo thuyết không thể biết, viết, “Điều đáng chú ý rằng giá trị của những con số này dường như được điều chỉnh rất tinh vi để có thể có sự phát triển nên sự sống.” [13]

Tai nạn hay Phép lạ?

Nhưng liệu sự điều chỉnh hoàn hảo này có thể là kết quả của sự tình cờ? Dẫu sao, những người cá độ đều biết rằng cho dù đoán bừa thì cuối cùng vẫn có khả năng thắng trên trường đua ngựa. Và,

dù xác suất rất thấp, sau cùng cũng có người trúng độc đắc xổ số. Vậy thì, xác suất của việc sự sống của con người tình cờ có được từ một vụ nổ tình cờ trong lịch sử vũ trụ là bao nhiêu?

Việc có sự sống cho con người từ vụ nổ big bang đi ngược lại những định luật xác suất. Một nhà vũ trụ học tính toán khả năng này là ít hơn một phần một tỉ. [14] Sẽ dễ hơn nếu một người bị mất – chỉ thử một lần- khám phá ra một hạt cát được đánh dấu từ tất cả các bãi biển trên thế giới.

Một ví dụ khác minh họa cho việc một vụ nổ big bang tình cờ có thể tạo nên sự sống là khi một người thắng một nghìn giải độc đắc hàng triệu dollar sau khi mua một vé số cho mỗi giải.

Phản ứng của quý vị cho tin tức đó là gì? Không thể – trừ phi có ai đó điều khiển đằng sau, điều mà ai cũng nghĩ đến. Và đó là điều nhiều nhà khoa học đang kết luận-Một ai đó đang ở đằng sau thiết kế và tạo dựng nên vũ trụ.

Sự hiểu biết về sự kỳ diệu của sự sống cho con người trong vũ trụ của chúng ta khiến nhà vũ trụ học theo thuyết không thể biết George Greenstein hỏi, “Có thể nào bất thành linh, không hề có chủ ý, chúng ta vừa chạm vào bằng chứng về sự hiện hữu của một Đấng Tối cao?”[15]

Tuy nhiên, một người theo thuyết không thể biết, Greenstein duy trì niềm tin vào khoa học của mình, thay vì tin một Đấng sáng tạo, để lý giải nguồn gốc của chúng ta. [16]

Jastrow giải thích vì sao một số nhà khoa học lưỡng lự trước việc chấp nhận một Đấng sáng tạo tối cao.

Có một hình thức tôn giáo trong khoa học; đó là tôn giáo của một người tin rằng có trật tự và sự hòa hợp trong Vũ trụ... Đức tin tôn giáo của một nhà khoa học bị xâm phạm khi có một phát hiện rằng thế giới này có một đấng mà tất cả những định luật vật lý không áp dụng cho Ngài, và nó là sản phẩm của những lực hay hoàn cảnh mà chúng ta không thể khám phá được. Khi điều đó xảy ra, một nhà khoa học không còn kiểm soát tình huống được nữa. Nếu anh ta thật sự xem xét những hệ quả, anh ta sẽ vô cùng đau khổ.
[17]

Dễ hiểu vì sao những nhà khoa học như Greenstein và Hawking tìm kiếm những cách giải thích khác thay vì quy công tạo nên vũ trụ được điều chỉnh hoàn hảo của chúng ta cho một Thượng Đế. Hawking đoán rằng có thể có những vũ trụ khác không thấy được (và không thể chứng minh được), tăng khả năng rằng một trong số đó (vũ trụ của chúng ta) được điều chỉnh hoàn hảo cho

sự sống. Tuy nhiên, **đề xuất** của ông ta chỉ mang tính phỏng đoán, và không chứng minh được, nên không thể gọi là “khoa học”. Mặc dù là một người theo thuyết không thể biết, nhà vật lý vũ trụ người Anh Paul Davies bác bỏ ý tưởng của Hawking là quá mang tính đoán mò. Ông viết, “**Một niềm tin như vậy dựa trên đức tin hơn là trên sự quan sát.**” [18]

Mặc dù Hawkin tiếp tục dẫn đầu việc tiến lên tìm kiếm những lý giải hoàn toàn mang tính khoa học cho nguồn gốc của chúng ta, những nhà khoa học khác, bao gồm những người theo thuyết không thể biết, đã thừa nhận rằng dường như có quá nhiều bằng chứng về một Đấng sáng tạo. Hoyle viết,

“Cách lý giải thông thường cho những dữ kiện này chỉ ra rằng có một đấng siêu thông minh đã đưa gợn với vật lý, cũng như hóa học và sinh học, và rằng không có một thế lực tình cờ nào đáng nói đến trong tự nhiên.”[19]

Mặc dù Einstein không tin vào tôn giáo, và không tin vào một Đức Chúa Trời cá nhân, ông gọi thiên tài đằng sau vũ trụ này là “**một sự thông minh tuyệt đỉnh đến mức, nếu so sánh, tất cả những tư duy và hành động hệ thống của con người chỉ hoàn toàn là một sự phản ảnh không đáng kể**”[20]

Người vô thần Christopher Hitchens, người dành phần lớn cuộc đời mình viết và tranh luận chống lại Thượng Đế, bối rối trước sự thật rằng sự sống không thể có được nếu mọi thứ chỉ khác đi “**một độ hay một cọng tóc.**” [21]

Davies thừa nhận,

Tôi thấy có một bằng chứng chắc chắn rằng có một điều gì đó ở đằng sau hết thảy. Có vẻ như có ai đó đã điều chỉnh những con số của thiên nhiên cách tinh vi để tạo nên Vũ trụ... Ấn tượng về sự thiết kế thật khiến người ta choáng ngợp. [22]

ADN: Ngôn ngữ của Sự sống

Vũ trụ học không phải là lĩnh vực duy nhất mà khoa học tìm thấy bằng chứng cho sự thiết kế. Những nhà sinh học phân tử cũng khám phá thấy sự thiết kế phức tạp tinh vi trong thế giới siêu vi của ADN. Trong thế kỷ trước, các nhà khoa học biết rằng một phân tử nhỏ nhoi tên ADN là “đầu não” đằng sau tất cả những tế bào trong cơ thể chúng ta cũng như là tất cả những sinh vật khác. Tuy nhiên họ càng khám phá thêm về ADN thì càng thêm ngạc nhiên về sự thông tuệ ở đằng sau nó.

Các nhà khoa học tin rằng thế giới vật chất là tất cả những gì tồn tại (người theo chủ nghĩa vật chất), như Richard Dawkins, tranh luận rằng ADN tiến hóa qua chọn lọc tự nhiên mà không có Đấng Sáng tạo nào. Tuy nhiên thậm chí những người tin thuyết tiến hóa nhiệt tình nhất cũng thừa nhận rằng nguồn gốc của sự tinh vi phức tạp của ADN là không thể lý giải nổi.

Sự tinh vi phức tạp của ADN khiến cho người đồng khám phá ra nó, Francis Crick, tin rằng nó không thể nào bắt nguồn từ trái đất cách tự nhiên được. Crick, một người theo thuyết tiến hóa tin rằng sự sống quá phức tạp để có thể bắt đầu từ trái đất, và phải bắt nguồn từ ngoài hành tinh, viết,

Một người thành thật, được trang bị với tất cả những kiến thức có sẵn đến hiện tại, chỉ có thể tuyên bố rằng theo một khía cạnh, nguồn gốc sự sống hiện dường như là một phép màu, quá nhiều điều kiện cần phải đạt được để bắt đầu có sự sống.[23]

Sự mã hóa đằng sau ADN cho thấy sự thông minh đến mức nó khiến ta không tưởng tượng nổi. Kích cỡ một đầu kim của ADN chứa lượng thông tin tương đương với một chồng sách bìa mỏng đủ để bao quanh khắp thế giới 5.000 lần. Và ADN hoạt động theo ngôn ngữ của riêng nó với mã phần mềm vô cùng phức tạp. Nhà sáng lập Microsoft Bill Gates nói rằng phần mềm của ADN “vô cùng, vô cùng mức tạp hơn bất kỳ phần mềm nào chúng ta từng phát triển nên.”[24]

Dawkins và những nhà vật chất khác tin rằng sự tinh vi này bắt nguồn từ sự chọn lọc tự nhiên. Tuy nhiên, như Crick nhận xét, chọn lọc tự nhiên không bao giờ có thể tạo nên phân tử đầu tiên. Nhiều nhà khoa học tin rằng việc mã hóa trong mỗi phân tử ADN chỉ ra một sự thông minh vượt xa những gì có thể xảy ra bởi những nguyên nhân tự nhiên.

Trong đầu thế kỷ 21, niềm tin vô thần của người vô thần hàng đầu tên Antony Flew đột ngột chấm dứt khi ông học về sự thông minh ở đằng sau ADN. Flew giải thích điều gì đã làm ông đổi ý.

Điều tôi nghĩ rằng những tài liệu về ADN làm được là đã cho thấy có sự thông tin liên quan trong việc kết hợp những yếu tố vô cùng đa dạng này lại với nhau. Sự tinh vi tuyệt đỉnh để mang lại kết quả đó đối với tôi dường như là sản phẩm của sự thông minh. Với tôi dường như sự khám phá của hơn năm mươi năm nghiên cứu ADN đã cung cấp tài liệu cho một lập luận mới vô cùng mạnh mẽ cho sự thiết kế.[25]

Mặc dù Flew không phải là Cơ Đốc Nhân, ông thừa nhận rằng “phần mềm” ở đằng sau ADN quá phức tạp để có thể xuất hiện mà không có một “nhà thiết kế” nào. Việc khám phá ra sự thông minh

kỳ diệu ở đằng sau ADN đã, dùng chính từ ngữ của chính người theo thuyết vô thần hàng đầu này, “cung cấp tài liệu cho một lập luận mới vô cùng vững mạnh vững mạnh về sự thiết kế.”

Dấu vân tay của Đấng sáng tạo

Các nhà khoa học hiện nay có bị thuyết phục rằng có một Đấng sáng tạo đã để lại “dấu vân tay” của Ngài trên khắp vũ trụ?

Mặc dù các nhà khoa học vẫn có khuynh hướng để Thượng Đế ra ngoài vũ trụ, đa số công nhận hệ quả tôn giáo của những khám phá mới này. Trong quyển sách của mình, Thiết kế Vĩ đại, Stephen Hawking, người vốn không tin vào một Đức Chúa Trời cá nhân, thử giải thích vì sao vũ trụ lại không cần Đức Chúa Trời. Tuy nhiên khi đối mặt với các bằng chứng, ngay cả Hawkin, cũng thừa nhận, “*Hẳn phải có màu tôn giáo. Nhưng tôi nghĩ rằng đa số các nhà khoa học thà tránh né khía cạnh tôn giáo của vấn đề.*”[26]

Là một người theo thuyết không thể biết, Jastrow không có âm mưu thúc đẩy Cơ đốc giáo nào đằng sau những kết luận của ông. Tuy nhiên, ông tự do thừa nhận tính thuyết phục của lập luận có một Đấng sáng tạo. Jastrow viết về sự kinh ngạc và tuyệt vọng của nhiều nhà khoa học vốn nghĩ rằng họ đã đẩy Thượng Đế hoàn toàn ra ngoài thế giới của mình.

Với những nhà khoa học đã sống trong đức tin vào sức mạnh của lý trí, câu chuyện này kết thúc như một cơn ác mộng. Anh ta đã vượt qua ngọn núi cao của sự dốt nát; sắp sửa lên đến đỉnh cao; khi anh ta đưa mình lên đến tầng đá sau cùng, anh ta gặp ngay một đoàn các nhà thần học ở đó chờ sẵn từ hàng thế kỷ. [27]

Một Đấng sáng tạo Cá nhân

Nếu có một Đấng sáng tạo vô cùng thông minh, câu hỏi đặt ra là, Ngài như thế nào? Liệu Ngài có phải một Thần Lực như trong phim Chiến tranh các Vì sao, hay Ngài là một Cá thể cá nhân như chúng ta? Do chúng ta là những tạo vật mang tính cá nhân và có thể liên hệ với nhau, Đấng tạo nên chúng ta cũng mang tính cá nhân và có thể liên hệ với người khác chứ?

Nhiều nhà khoa học như Arthur L. Schawlow, Giáo sư Vật lý tại Đại học Stanford, từng đạt giải Nobel Vật lý, tin rằng những khám phá mới này cung cấp bằng chứng thuyết phục cho việc có một Đức Chúa Trời mang tính cá nhân. Ông viết, “*Với tôi dường như khi đối diện với những điều kỳ diệu trong đời sống và trong vũ trụ, một người phải tự hỏi vì sao chứ không chỉ như thế nào. Những câu trả lời duy nhất khả thi đều mang tính tôn giáo.... Tôi cần một Đức Chúa Trời trong vũ trụ này và trong chính đời sống mình.*”[28] Nếu Đức Chúa Trời là Đấng cá nhân và do Ngài đã cho chúng ta khả

năng truyền thông, chúng ta chẳng phải cũng mong đợi Ngài truyền đạt với chúng ta và cho chúng ta biết vì sao chúng ta lại ở đây hay sao?

Như chúng ta đã thấy, khoa học không thể trả lời những câu hỏi về Đức Chúa Trời và mục đích của đời sống. Tuy nhiên, bởi lẽ Kinh Thánh đã nói đúng về việc sáng tạo từ chỗ không có gì, sách này chẳng phải cũng đáng tin cậy khi nói về Đức Chúa Trời, đời sống và mục tiêu hay sao?

Hai ngàn năm trước một người đã đặt chân lên hành tinh của chúng ta và tuyên bố là Ngài có câu trả lời cho sự sống. Mặc dù thời gian Ngài sống trên đất rất ngắn ngủi, những ảnh hưởng của Ngài thay đổi cả thế giới, và vẫn còn lại đến ngày nay. Tên Ngài là Giê-xu Christ.

Những nhân chứng cho Chúa Giê-xu Christ cho chúng ta biết rằng Ngài liên tục thể hiện quyền năng sáng tạo vượt trên những định luật tự nhiên. Họ nói với chúng ta rằng Ngài là Đấng khôn ngoan, khiêm nhường và giàu lòng thương xót. Ngài chữa lành cho người què, điếc và mù lòa. Ngài khiến giông bão điên cuồng phải yên lặng, tạo ra thức ăn cho người đói ngay tại chỗ, biến nước thành rượu tại một đám cưới, và thậm chí là khiến người chết sống lại. Và họ tuyên bố rằng sau khi bị hành quyết cách dã man, Ngài đã sống lại từ cõi chết.

Họ cũng nói với chúng ta rằng Chúa Giê-xu Christ là Đấng đặt để những ngôi sao trong không trung, điều chỉnh vũ trụ cách hoàn hảo và tạo nên ADN. Có thể nào Ngài là Đấng mà Einstein dù không biết đã gọi là Đấng “siêu thông minh” ở đằng sau vũ trụ? Có thể nào Chúa Giê-xu Christ là Đấng mà Hoyle dù không biết đã gọi là Đấng “đưa giỡn với vật lý, hóa học và sinh học?”

Liệu bí ẩn về Đấng ở đằng sau vụ nổ big bang và sự thông minh của ADN có được bày tỏ trong tờng thuật sau từ Tân Ước?

Ngày nay Đấng Christ là sự bày tỏ nhìn thấy được của Đức Chúa Trời vô hình. Ngài hiện hữu trước khi vũ trụ hình thành, vì bởi Ngài và thông qua Ngài mà vũ trụ được dựng nên, cho dù là về tâm linh hay vật chất, thấy được hay không thấy được. Qua Ngài, và vì Ngài, mà mọi quyền năng và thế lực, quyền sở hữu và uy quyền được tạo nên. Thật vậy, mỗi điều được tạo dựng thông qua và dành cho Ngài... Sự sống từ chỗ không có gì bắt đầu thông qua Ngài, và sự sống từ cõi chết bắt đầu thông qua Ngài, và do vậy, Ngài xứng đáng được gọi là Chúa của muôn vật. [29]

Chúa Giê-xu phán với uy quyền về tình yêu thương của Đức Chúa Trời và lý do Ngài tạo dựng nên chúng ta. Ngài phán rằng Ngài có một kế hoạch cho đời sống của chúng ta, và kế hoạch đó đặt trọng tâm ở một mối liên hệ với chính Ngài. Nhưng để có thể có mối liên hệ đó, Chúa Giê-xu đã

phải chết trên thập tự giá vì tội lỗi của chúng ta. Và Ngài cần sống lại từ cõi chết để chúng ta cũng có thể sống lại sau khi chết. [30]

Nếu Chúa Giê-xu là Đấng sáng tạo, Ngài hẳn có quyền năng trên sự sống và cái chết? Và những người thân cận với Ngài tuyên bố rằng họ đã nhìn thấy Ngài sống lại sau khi chết và được chôn ba ngày.

Liệu Chúa Giê-xu có Thật sự Sống lại Từ Cõi Chết?

Sứ đồ Phao-lô nói với chúng ta rằng việc sống lại từ cõi chết bắt đầu từ Chúa Giê-xu Christ. Những nhân chứng về Chúa Giê-xu Christ thật sự đã nói và hành động như thể họ tin rằng Ngài đã sống lại từ cõi chết với thân thể thật sau khi chịu đóng đinh trên thập tự giá. Nếu họ sai lầm thì Cơ Đốc Giáo đã được tạo dựng trên nền tảng sự gian dối. Nhưng nếu họ đúng, một phép lạ như vậy có thể chứng minh tất cả những gì Chúa Giê-xu nói về Đức Chúa Trời, về chính Ngài và về chúng ta là thật.

Nhưng liệu chúng ta có phải chỉ tin vào sự sống lại của Chúa Giê-xu Christ bởi đức tin mà thôi, hay thật sự có những bằng chứng lịch sử rõ ràng? Nhiều người hoài nghi bắt đầu nghiên cứu các ghi chép trong lịch sử để chứng minh rằng sự tường thuật về việc Chúa sống lại là không có thật. Họ đã khám phá được gì?

Nhấp vào đây để xem xét bằng chứng về tin tuyệt vời nhất từng được loan ra—sự sống lại của Chúa Giê-xu Christ!

[<http://jesustruths.org/www/6-jesus-rise-dead/>]

Đọc thêm về Các Nguồn gốc

- Thiết Kế Thông Minh hay Tai nạn?
[http://y-origins.com/index.php?p=home_more]
- Vũ trụ có một Khởi đầu hay không?
[<http://y-origins.com/index.php?p=beginning1>]
- Vì sao Chỉ Duy trì được Sự sống trên Trái đất?
[<http://y-origins.com/index.php?p=life1>]

- Vũ trụ là Sản phẩm của sự Thiết kế hay Tình cờ? [<http://y-origins.com/index.php?p=chance1>]
- Darwin có Nói Đúng về Con Mắt? [<http://y-origins.com/index.php?p=eye1>]
- ADN có Chỉ ra một Đấng Sáng tạo? [<http://y-origins.com/index.php?p=DNA1>]
- Những Vật Hóa thạch mà Darwin Dự đoán Ở đâu? [<http://y-origins.com/index.php?p=fossils1>]
- Con người có phải là Kết quả của sự Tiến hóa? [http://y-origins.com/index.php?p=human_evolution1]
- Liệu các Tạo vật có Bày tỏ một Đấng Sáng tạo? [http://y-origins.com/index.php?p=designer_revealed1]

Endnotes – Has Science Discovered God?

1. Harrison, E. 1985. *Masks of the Universe*. New York, Collier Books, Macmillan, pp. 252, 263.
2. An atheist believes God doesn't exist. An agnostic believes we can't know.
3. Brian Greene, *The Elegant Universe* (New York: Vintage, 2000), 81-82.
4. George Smoot and Keay Davidson, *Wrinkles in Time* (New York: Avon, 1993), 241.
5. Robert Jastrow, *God and the Astronomers*, (London: W. W. Norton, 1992), 13.
6. Ibid., 104.
7. Ibid., 103.
8. Genesis 1:1, "In the beginning God created the heaven and the earth."
9. Jastrow, 14.
10. Smoot and Davidson, 17.
11. Stephen Hawking, *The Illustrated A Brief History of Time* (New York: Bantam, 1996), 156
12. Hugh Ross, *The Creator and the Cosmos* (3rd ed.) (Colorado Springs, CO: NavPress, 2001), 224.
13. Stephen Hawking, *A Brief History of Time* (New York: Bantam, 1990), 125.
14. Hugh Ross, *The Creator and the Cosmos* (Colorado Springs, CO: NavPress, 2001), 198.
15. George Greenstein, *The Symbiotic Universe* (New York: William Morrow, 1988), 27.
16. Ibid., 189.
17. Jastrow, 105.
18. Paul Davies, *God and the New Physics* (New York: Simon & Schuster, 1983), 174.

19. Fred Hoyle, "Let there be Light," *Engineering and Science* (November 1981).
20. Albert Einstein, *Ideas and Opinions—The World As I See It* (New York: Bonanza, 1931), 40.
21. <http://www.youtube.com/watch?v=GDJ9BL38PrI>
22. Paul Davies, *The Cosmic Blueprint* (New York: Simon & Schuster, 1988), 203.
23. Francis Crick, *Life Itself* (New York: Simon & Schuster, 1981), 88.
24. Quoted in William A. Dembski and James M. Kushiner, eds., *Signs of Intelligence* (Grand Rapids, MI: Brazos, 2001), 108.
25. Quoted in Gary Habermas, "My Pilgrimage from Atheism to Theism": Interview with Antony Flew, *Philosophia Christi*, (Winter, 2005).
26. John Boslough, *Stephen Hawking's Universe* (New York: Avon, 1989), 109.
27. Jastrow, 107.
28. Margenau, H. and R. A. Varghese, eds. *Cosmos, Bios, Theos: Scientists Reflect on Science, God, and the Origins of the Universe, Life, and Homo Sapiens* (Open Court Pub. Co., La Salle, IL, 1992).
29. Colossians 1:15-17, J. B. Phillips.
30. John 3:16; John 14:19.